

Свѣтославъ.

Ты не си сирота, царкыньо. Въ койжъ кѣщѣ
не бѣхъ ты пріели като роднинѣ, чіе сѣрдце не
бы ты обыкнѣло! ...

Райна.

Азъ ще ви ся молю, княже, да пріемнете въ
пріятелско-то си гостопріемство и наставницѣ-тѣ
ми Недѣ: съ неѣ душа ми не ще ся стѣгне въ
странство-то.

Свѣтославъ.

Добрѣ, царкыньо, нека дойде и тя: менѣ ще
ми бѣде толкози по-драго, колко-то по-вече гости
ще имамъ.

ЯВЛЕНІЕ XII.

Горни-тѣ, Рускы войскари, Неда, Боляре.

(Войскари-тѣ ся наряждатъ и Неда дохожда).

Райна.

Недо, ще отидемъ на Руско, стрика ми ще
дойде и ты ще дойдешъ съ мене да ми бѣдешъ дру-
гарка, та като ся умири, ще ся върнемъ пакъ заедно.

Неда.

Съ радость, царкыньо, ще ты придружѣ; азъ
не ся отдѣлямъ отъ тебе.

Свѣтославъ.

Сега братя Борисе и Романе, нека си кажимъ
съ-богомъ. (Всичкы ся прѣгращатъ на раздѣлѣ; всичкы за-
пѣиватъ).

Оставай съ-богомъ, мила родина,
Ази отивамъ въ странѣ далечнѣ;